

Publicerad 2005-02-07 07:20 av Rachel Roth

Att nå den stumma

Jag tar det nya andetaget
och splittrar det likt glasskärvor
över den åker du visade mig

söker genom labyrinten
gengångaraktig med stapplande steg
den sammanbitna, förstelnade
som stannade där inga vindar når

lägger inte handen på den övergivna
öppnar istället dörren till tomrummet

går genom de kaklade gångarna,
marmorerade golvet och tystnaden

här söker man inte nåden
endast ord för den stumma

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rachel Roth med Poeter.se id #487 innehar upphovsrätten